

22.8.10

120a (תקבריה אמיה) → 121b (אמר רב יהודה אמר שמואל)

1. זה הדבר אשר צוה ה' לבנות צלפחד לאמר לטוב בעינייהם תהינה לנשים אף למשפחת מטה אביהם תהינה לנשים: במדבר לו, ו
 2. אמר אלהם לדתיהם כל איש אשר יקרב מפל זרעכם אל הקדשים אשר יקדישו בני ישראל לה' וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מלפני אני ה': ויקרא כב, ג
 3. וכל בת ירשת נחלה ממטות בני ישראל לאחד משפחת מטה אביה תהיה לאשה למען יירשו בני ישראל איש נחלת אבתיו: במדבר לו, ח
 4. דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם זה הדבר אשר צוה ה' לאמר: ויקרא יז, ב
 5. ולא יגזחו עוד את זבחייהם לשעירים אשר הם זנים אחריהם חקת עולם תהיה זאת להם לדורתם: ויקרא יז, ז
 6. וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה ה': במדבר ל, ב
 7. וידבר משה את מצדי ה' אל בני ישראל: ויקרא כג, מד
 8. ואיש ישראל נשבע במצפה לאמר איש ממנו לא יתן בתו לבנימן לאשה: שומטים כא, א
 9. ויהי כאשר תמו כל אנשי המלחמה למות מקרב הקים: וידבר ה' אלי לאמר: דברים ב, טז-יז

I Continuation of analysis of צלפחד's story:

- a שמואל: they were allowed to marry into any שבט as per v.1a
- i Potential challenge: v. 1b
- Explanation: this was simply good advice
 - Challenge: discussion re: v. 2 implies both current and future generations
 - Explanation: each has something the other doesn't have; current generation have limitation of v. 1
 - Answer: this applies to other girls who inherit (v. 3), not to צלפחד בנות
- b Tangent: reexamining limitation of v. 1 to current generation
- i Source: v. 1 – זה הדבר
- Challenge: v. 4 – זה הדבר
 - Answer: לדרתם (v. 5) makes it a permanent prohibition
 - Challenge: v. 6 – זה הדבר
 - Answer: we learn (via גזרה שווה) זה::זה from v. 4
 - Question: why not infer v. 1 from v. 4 and read נחלה הסבת as being a permanent ruling
 - Answer: זה הדבר in vv. 4 and 6 are needed for גז"ש (as below); v. 1 is otherwise unnecessary
 - v. 4 applies to אהרן ובניו, so too with נדרים → may be done with 3 הדיוטות
 - And: v. 6 applies to ראשי המטות, so too with שחיטי חוץ → שאלה applies to הקדש as well
 - Note: ב"ש, who don't allow בהקדש, need both occurrences of זה:
 - שחיטי חוץ: only liable for שחיטה, not מליקת חוץ
 - נדרים: only a חכם can release, not a husband (who can only be ולהבא)
 - Question: according to ב"ש, what is the source for הדיוטות ג'?
 - Answer: from דרשה on v. 7
 - only יוסי הגלילי מועדי ה' שבת (needs no ב"ד קידוש)
 - only בן עזאי מומחה הפרת נדרים מועדי ה' בן עזאי
- c Tangent: final משנה in תענית describing טו באב as parallel to יו"כ as a day of rejoicing
- i Reasons:
- שמואל: Day when girls who inherited were allowed to marry "out" as per v. 1
 - יוחנן: day when שבט בנימין was allowed to marry into other tribes (after oath at מצפה) – v. 8
 - ר"נ: day when they realized that no one else would die in desert (as per annual deaths on ט"ב) - v. 9
 - עולא: day when הושע בן אלה (last king of ישראל) removed roadblocks to ירושלים set up by נבט
 - מתנה: day when the dead of ביתר were allowed to be buried ("הטוב והמטיב")
 - דבה ור' יוסף: last day for cutting word for המזבח
 - from that point on, the sun's power ebbs, (called "day of the broken ax")
 - From this point: if someone increases their nighttime study – his days will increase;
 - If not: he will die young